

דבר הועידה ה - 6 של מפא"י

הופיע ב "דבר" בתאריך 10.9.1946

משה שרתוק ממחנה המעצר בלטרון

5.9.1946

DOC00537

א

ועידת מפא"י נתכנסה בשעת פורענות חמורה ונוכח סכנות חמורות ממנה. המזימה לבלע את היסוד הבין-לאומי להגשמת הציונות, להצמית את גידול כוחו של העם העברי בארצו, להכרית את קיבוץ גלויותיו ולסתום את הגולל על תקוות עצמאותו - חותרת בעקשנות ודונית אל מטרתה.

הנהלת הסוכנות, ההנהגה הנבחרת של העם העברי הנושא נפשו לציון - סמל עצמאותו המתהווה ומעוז זכויותיו - היתה מטרה לחיצי השלטון. יד הנוגש נשלחה בה, וכמה מנושאי דברה ומשליחי היישוב נכלאו או נגזר עליהם להיכלא. נעשו שפטים בהמוני בני היישוב, בעריו ובכפריו. אלפים נעקרו מביתם וממשקם ונענשו על לא דבר, במאסר ממושך. נשתנתה ונשלשה ההתנקשות בנשק המגן העברי, המקודש בדם נאמניו, אשר גזילתו מפקירה את היישוב לשואפי דמו. משקי חלוצים מחיי נשמות ויוצרי חברה חדשה היו קורבן להשתוללות יצרי הרס פרוצים, המבקשים צידוק בנקמה עיוורת.

ובהיות היישוב נאבק במצור, ננעלו שערי הארץ בזרוע בפני פליטי חרב הגולה ניצולי תופת אירופה, החותרים בכלי-שיט דלים אל חופי המולדת, הפכו ציד לכותות הים, האויר והיבשה של ממלכה אדירה. השארית הנמלטת על נפשה מאימת הכליה ומגיעה לחוף המבטחים היחיד - נהדפת אחורנית ונידונה לשבי-גלות חדש. היד הגודרת בפניה את הכניסה לארץ מבקשת להשיגה בתוך גיא ההריגה ולסגור עליה את שערי היציאה. ולשם חיפוי על ההסגרה לרצת, מנסה השלטון לתת לשימצה את היציאה הגדולה מעבדות לחרות, להכתים את המאמץ הכביר של פדות וישע, להשתיק את השאגה לחיים של שרידי טבת, לשקץ את כמיהתם של מעונים לעתיד של ביטחון ויצירה, להחניק את תביעתם לזכות אדם ולאום.

ובעוד נטושה ההתקפה הכוללת, אשר שלטון המנדט גייס לשמה את כוחו המזוין, את מנגנון הפירסום שלו ואת כל מערכת כלי השפעתו המדינית, כדי למוטט את יסודות חייו של היישוב ולשבור את רוחו וכדי לייאש את הגולה היהודית מישועה בציון - גילה השלטון את תוכניתו החדשה לפיתרון בעיית הארץ, והוא מבקש כיום להשיג עליה את הסכמת גרוריו במזרח התיכון ומקווה להביא אותה לידי אישור בארגון האומות

המאוחדות. התוכנית הזאת מכוונת לבטל את ההתחייבויות הכלולות במנדט כלפי העם העברי ואת זכויותיו המוכרות בו; לצמצם את העלייה ואת ההתיישבות היהודית בתחום מושב מוגבל בתכלית; להדביר את ממדי העלייה אף בשטח צר זה לשרירות לבו של השלטון; לבצר את מעמדו וסמכותו המוחלטת של השלטון הזה לתקופה בלתי-מוגבלת; ולהכחיד לצמיתות את דבר הקמת המדינה היהודית.

ב

העם היהודי כולו עומד נרעש ומזועזע, פצוע עד עמקי נפשו, מול ההתכחשות המועלת הזאת, המתעללת ברגשות הצדק הבין-לאומי והחסד האנושי; המחללת את זכרם של קורבנות ישראל במלחמה - את זכר המיליונים שהוכרעו לטבח, והרבבות שחירפו נפשם בקרב; המפקירה בגלוי בעל-ברית נאמן במערכה הגורלית ונותנת פרס לבוגדים ולעומדים מנגד; המרימה יד בחזון דורות של עם מעונה שחגר את שארית כוחו להיגאל. העם היהודי יתנגד לתוכנית הכחש הזאת - עד רדתה.

המוני העם היהודי ובראשם תנועת הפועלים הציונית נחלו אכזבה ועיזבון מרים שבעתיים משום שההתקפה על מפעלם וההתנקשות בתקוותם הם מעללי ממשלת פועלים - הראשונה בבריטניה, שהכוח בידה לבצע את חפץ לבה ואשר מפלגתה שמרה אמונים לתנועה הציונית והגנה על שאיפותיה שנים רבות.

אכן לא פסו אהדה וידידות לעם היהודי במלחמתו הנואשת - באמריקה, באירופה ואף באנגליה. אבל גם אם ייעזב העם היהודי בודד לנפשו ובכשול עוזריו - לא יחדל מלהאבק. והמערכה אך תחזק את לבו, תלכד את שורותיו, תדלה מקרקע נשמתו את כוחותיו הנצורים.

הפועל העברי בארץ ואחיו בגולה לא יירתעו ולא יחדלו מן הריב בקרב תנועת הפועלים העולמית על צידקת מפעלם. את אמיתו היהודית-סוציאליסטית חוצב הפועל בארץ מלבו וממורשתו, צורף אותה בכור יסוריו, מחשל אותה בהישגיו ובכיבושיו, מכניס אותה בגאון לאוצר גנוי הרוח של האומה, מרים אותה בגאון על נס במשפחת פועלי העולם. בכוחה יילחם ובכוחה יוכל. ובתוקף ובעוז תאסור תנועת הפועלים העברית מלחמת עם, אלה אשר דגל הסוציאליזם בידם, על מקום העם העברי במשפחת העמים ועל זכותו לריכוז, לתקומה ולחרות.

הפועל העברי יילחם בכל מלוא כוחותיו האחרונים גם אם יישאר בודד, ולעולם לא ייואש מנצחון לאמיתו.

מפא"י מזעיקה את ציבור הפועלים בארץ, הנוער העברי, היישוב העברי, התנועה

הציונית והעם היהודי כולו - לגיוס כוחות נפש, גוף וממון לשם מאבק מר וממושך. בשעה הרת גורל זו מושיטה מפא"י יד-אחים לכל מפלגה וחוג בקרב ציבור הפועלים והנוער החלוצי המוכנים להשתתף יחד איתה בהקמת מפלגה ציונית סוציאליסטית מאוחדת, רחבה וחזקה הממוזגת בקרבה את חרות הדעה עם אחדות המעשה וכושר הפעולה, השומרת ומבצרת את עמדת ציונות העבודה, ההגנה והמאבק בהנהגת ההסתדרות, בהדרכת הישוב, באחריות למדיניות ולפעולת-הבנין הציונית, ובהגברת ההאבקות על עלייה והתיישבות רבתי ועל העצמאות העברית בארץ. בכושר ליכודו וביכולת עמידתו המאוחדת בנסיון החמור שמינה לו הגורל דורנו ייבחן.

רוחנו איתנה ודרכנו אחת. אין לעמנו מוצא אחר. אין ליישוב עתיד אחר. אין תמורה למאבק הכפוי עלינו ואין מנוס ממנו. אין דרך לנצח בו, אלא בעמידה איתנה בפני גזירות, במאמץ חיובי בלתי פוסק של בניין וביצרון. המערכה מחייבת תוקף החלטה והתמדת מאמץ; עוז רוח ואורך רוח כאחד; כושר מעשה ומשמעת ברזל: עת לכבוש יצר, ועת לריב בשער. שום שלטון לא ידע יציבות וביטחון אם יבקש להיבנות מחורבן העם היהודי, אם ינסה להיכון על עיוות דינו.

מלחמה לעם העברי בתוכנית המעל והחנק של שלטון המנדט. אך העם העברי מוכן תמיד לבירור ולמשא-ומתן, אם מטרתו לפתוח פתח לעלייה מהירה ברשות העם, להתיישבות רחבה, להגנה על החיים וההישגים, לעצמאות לאומית, לקביעת מקום לישראל באומות - למדינה עברית.

ולעם הערבי, בארץ ובארצות השכנות, נישא תמיד דברנו שלום ונחתור להתאמה הדדית בין עיקרי שאיפתנו ושאיפותיו. לא באנו להתבודד או להתנשא. בעוז רוח נעמוד בפני כל החורשים רעה עלינו, אך אם יוכר בנו כשווים - פנינו לשיתוף. וככל שנעמיק שורש ונגלה כוח עמידה תקיף - נקרב את קץ ההסכם.

משעננו קודם כל בתוכנו פנימה - בחיל שעשינו בארץ וביכולתנו לגייסו למערכה של בניין ומאבק; בכוחה של שארית הפליטה להחזיק מעמד ובנכונותה להעפיל בכל דרך; בנאמנות לציון ובנכונות לשאת בעולה ולסבול בגללה ברחבי התפוצות. העפלה לארץ, שנגדה מכוונת ההתקפה האומללה של השלטון, מחייבת עתה טיפוח מוגבר במיוחד, וכל נאמני התחייה נתבעים למאמץ מחודש להאדרתה.

מפא"י קוראת לכל הנאמנים לדגל הציונות החלוצית והלוחמת להתלכד למאמץ גדול של ביצור עמדות, של קיבוץ גלויות ושל האבקות עם גזירות ומזימות למען עצמאות ישראל.